

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 04-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 04-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 04-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-03-2022

06/4/2022

**KỶ NIỆM TRÒN HAI NĂM PHÁT SÓNG
SÓNG THEO LỜI CHÚA TV
LỜI TRI ÂN**

Kính thưa quý Cha, kính thưa quý vị,

Năm 2017, con, PM. Cao Huy Hoàng viết bài suy niệm hằng ngày, photo thành tập hàng tháng với tên “Lời Tỏ Tình”, biếu tặng quý Cha, quý Nữ Tu, quý Hội Đồng và các đoàn thể trong và ngoài Giáo Xứ Hiệp Đức, gửi tặng một số anh chị em ở xa, để đọc.

Tháng 4 năm 2020, vì dịch covid lan tràn, ngưng thánh lễ tập trung, anh Đa-minh Đức Trọng, ca viên của con, âm thầm có sáng kiến: đọc và làm youtube với tên gọi Sóng Theo Lời Chúa TV. Và ngày 6 tháng 4 năm 2000, bản youtube đầu tiên ra đời. Và từ đó, chương trình được liên tục suốt 2 năm liền.

Con xin tạ ơn Chúa, và chân thành cảm ơn anh Đa-minh Đức Trọng. Sáng kiến và nỗ lực của anh là hồng ân bất ngờ và kỳ diệu của Chúa ban, cho con và cho mọi người.

Hôm nay ngày 6 tháng 4 năm 2022, kỷ niệm hai năm tròn, chương trình STLC TV

Chúng con, PM. Cao Huy Hoàng và Đa- minh Đức Trọng

-Xin hết lòng tạ ơn Chúa Cha luôn yêu thương, tạ ơn Chúa Con luôn là tâm điểm cho chương trình, tạ ơn Chúa Thánh Thần đã hướng dẫn chúng con từ khởi sự cho đến nay.

-Xin hết lòng cảm ơn Cha Nguyễn Tổng Đại Diện Phê-rô Nguyễn Xuân Anh đã cùng khởi đầu LTT và nâng đỡ. Xin cảm ơn Cha Tổng Đại Diện GP Phan Thiết, Giuse Hồ Sĩ Hữu đã đồng hành và chỉ bảo.

-Xin cảm ơn quý cha chính xứ và phó xứ Giáo Xứ Hiệp Đức, Gx Thuận Đức, cùng HĐMV, quý ban ngành đoàn thể 2 giáo xứ, đã yêu thương và động viên chúng con.

-Xin cảm ơn Ban Đại Diện và Gia Đình Lâm Bích, quý Cha Toma Nguyễn Công Bình, cha An-tôn Nguyễn Huy Điệp (Quy Nhơn), Cha Augustino Nguyễn Quang Huy (Thái Bình), Cha Giacobe Nguyễn Văn Mẫn (Vĩnh Long) cùng các nhóm Sống Lời Chúa của Gia đình Lâm Bích, của quý Cha, của quới chức, đã đón nhận và sẻ chia STLC TV.

-Xin cảm ơn quý vị Ân nhân đã góp ý, đã giúp đỡ xây dựng chương trình. Xin cảm ơn quý vị thánh giả xa gần, đã lắng nghe, góp ý, và sẻ chia cho mọi người.

-Xin cảm ơn quý vị đã cộng tác với STLC TV suốt hai năm qua: trang web baicamoi.com, thanhcavietnam.net, thanhcahangtuan, quý Ns Thế Thông, Ns. Nguyễn Dũng, Ns. Thiên Duyên, Ns.Trần Anh Vũ, quý ca sĩ Anh Vũ, Ân Phúc, Vũ Phong Vũ, Sơn Túí Đỏ, Việt Tuấn, Uyên Di, Trần Thanh Huyền, Kim Thư, Trần Tuyết Mai, Long Vũ, Trầm Hương, Trung Thuận, Ngọc Quế, Kim Thoa, Hoàng Yến, Alain Nguyễn, Công Hiếu, quý ca trưởng Lan Anh, Xuân Trang, Hương Dương, quý Ban Hợp Xướng Trùng Dương, Ca đoàn Sao Mai, Sr Thuỳ Linh và nhóm Lời Ca Nguyễn Cầu, ca đoàn Dầu Tiếng, quý ca đoàn, quý ban kỹ thuật, in ấn, và phòng thu.

-Xin cảm ơn quý vị đã cùng phát sóng STLC TV: các trang mạng: Chia sẻ và đón nhận Lời Chúa, Nghe nhạc Thánh Ca, Lời Chúa Hằng Ngày, Thánh Ca Ca Vang Tình Yêu Thiên Chúa, Lời Chúa Mỗi Ngày, Lời Chúa và cuộc sống...

Tất cả đến với STLC TV là Hồng Ân kỳ diệu của Chúa. Xin Chúa chúc lành cho quý Cha và quý vị.

Xin tiếp cầu nguyện cho chúng con, và xin tiếp tục chia sẻ chương trình cho mọi người.

Chúng con hết lòng tri ân

Kính mến

PM. Cao Huy Hoàng và Đa-minh Đức Trọng.

01/4 THỨ SÁU TUẦN 4 MÙA CHAY.

Kn 2,1a.12-22; Ga 7,1-2.10.25-30.

MẶC LẮY SỰ HIỂU BIẾT CỦA THIÊN CHÚA

“Chúng tìm cách bắt Người, nhưng chưa tới giờ Người”.

Thiên Chúa là đấng khôn ngoan thượng trí. Người hiểu, Người biết rõ mỗi chúng ta, mỗi con người, cả những lẽ kín, niềm riêng. Người hiểu biết từng lá cây, ngọn cỏ, đến từng bước đi của mặt trời, mặt trăng, từng bước chuyển vận của vạn vật.

Còn sự hiểu biết của con người, là sự hiểu biết của loài thọ tạo bị thất sủng, bởi không còn được thông hiệp với Thiên Chúa khôn ngoan, thánh thiện. Sự hiểu biết của con người, sau tội nguyên tổ, là sự mê muội theo hướng dẫn của Satan. Người càng tung hô sự hiểu biết của mình, người ấy càng mê muội!

Người Do Thái tự cho mình có vốn hiểu biết về Đấng Ki-tô, nên đã không mở lòng ra mà đón nhận Chúa Giê-su, là Đấng Ki-tô, Đấng được xức dầu, Đấng Thiên Sai, trong thân phận nghèo khó, với nhân thân, với gia cảnh tầm thường! Mặc dầu Chúa Giê-su kiên nhẫn giải thích cho họ, nhưng lòng kiêu căng tự tôn của họ đã không cho phép họ đón nhận sự hiểu biết nào khác hơn sự hiểu biết của họ! Đã vậy, họ còn tìm cách bắt người!

Vâng! Chúa Giê-su đồng hoá với người nghèo hèn thấp kém, không có tiếng nói, luôn bị dè bẹp, xem thường! Người cũng đang hiện thân giữa chúng ta, nơi những cùng đing mặt hạn, luôn là bị trị, nhiều hơn là được cảm thông và được yêu!

Chúa muốn chúng ta hãy mặc lấy “sự hiểu biết đầy thượng trí và khôn ngoan, nhưng luôn là sự hiểu biết khiêm nhường và xót thương của Thiên Chúa, để sống với nhau giữa cuộc đời này. Ước gì không có ai tự phụ về vốn hiểu biết mê muội của mình, rồi bất tuân phục, không tôn thờ Thiên Chúa, lại tìm cách thống trị kẻ khác làm theo ý mình, không phải ý của Thiên Chúa!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình bỏ đi sự hiểu biết mê muội của mình, và mặc lấy sự hiểu biết khiêm nhường hiền lành của Chúa Giê-su, để yêu nhau, yêu người, như Chúa yêu. Amen.

02/4 THỨ BẢY TUẦN 4 MÙA CHAY.

Gr 11,18-20; Ga 7,40-53.

XIN LOẠI TRỪ SỰ TỰ TÔN VỀ VỐN HIỂU BIẾT

“Đấng Kitô xuất thân từ Galilêa sao?”

“Vâng! Đấng Kitô xuất thân từ Galilêa thì không thể được hay sao? Thì không phải là Đấng Ki-tô sao?” Ai dám định cho Đức Ki-tô phải xuất thân từ một thành phố hoa lệ, hay từ một “địa linh anh kiệt” theo kiểu của loài người mới xứng tầm Đấng Ki-tô!?” Có ai dám vỗ ngực xưng tên mình khôn ngoan và định nơi, định chỗ, định hình, định dạng cho Đấng Ki-tô xuất hiện?

Vậy mà, các luật sĩ, biệt phái tin chắc và tự phụ vốn hiểu biết của mình là hoàn hảo! Họ cho rằng: Đấng Ki-tô không thể xuất thân từ một Ga-li-lê vô danh tiểu tốt!

Cũng vậy, học cho biết Chúa Giê-su, là Đấng Ki-tô, là điều cần thiết. Nhưng điều cần thiết hơn là học cho biết, để tin Người, để yêu Người, để sống khiêm nhường hiền lành như Người đã sống, chứ không phải học cho biết để tự tôn, và phán xét kẻ khác theo sự hiểu biết chủ quan của mình. Chúng ta chỉ có một Thầy dạy là Đức Ki-tô. Vì thế, khi sống như Đức Ki-tô đã sống là chúng ta giới thiệu đích xác về Chúa Ki-tô cho mọi người.

Lời khuyên các Giám Mục dành cho các tiến chức phó tế rằng: “Hãy TIN điều con đọc. Hãy DẠY điều con tin. Hãy THỰC HÀNH điều con dạy”. Chúa Giê-su cũng đã nói: “Ai giữ và dạy người ta giữ lề luật của Thiên Chúa, kẻ ấy là người lớn nhất trong Nước Trời”. Ước gì lời khuyên ấy cũng là lời khuyên cho mỗi chúng ta, mỗi giáo dân trong hướng hiệp hành của Giáo Hội, để luôn sống Lời Chúa, tuân giữ lề luật Chúa, và cùng Chúa Giê-su hiệp hành với gia đình, cộng đoàn và toàn thể nhân loại.

Lạy Chúa, xin loại trừ sự tự tôn vốn hiểu biết về Chúa nơi mọi thành phần trong gia đình, cộng đoàn, để không vì vốn hiểu biết ấy, mà che khuất Chúa, loại trừ Chúa, và lại còn loại trừ hiện thân của Chúa nơi những con người thấp bé, cùng khổ nhưng đang sống rất hiền lành, khiêm nhường. Amen.

03/4 CHÚA NHẬT 5 MÙA CHAY.

Is 43,16-21; Pl 3,8-14; Ga 8,1-11.

ĐỪNG KẾT TỘI NHAU, ĐỪNG NÉM ĐÁ NHAU

“Ai trong các người sạch tội, hãy ném đá chị này trước đi”.

Kết tội và ném đá người khác, là căn bệnh muôn thuở của loài người, từ sau khi nguyên tổ phạm tội. A-bel hiền lành thánh thiện đẹp lòng Chúa, còn bị Ca-in giết chết. Các tiên tri nói lời của Chúa, còn bị dân Do Thái thanh trừng. Con Thiên Chúa, đáng chí thánh chí thiện, còn bị các luật sĩ Do Thái kết tội và đòi ném đá cho chết đi. Thì hồng chi, chị ngoại tình bị bắt quả tang kia, mà không bị họ kết tội và ném đá đến chết mới lạ.

Nhưng, điểm đặc biệt thú vị ở câu chuyện Tin Mừng hôm nay, là: lần này, trước khi các biệt phái và luật sĩ ném đá người phụ nữ ngoại tình, họ lại đem chị đến trước mặt Chúa Giê-su, và có ý gài bẫy Người. Nếu trả lời “không được ném”, thì Người đi ngược luật Do Thái đã định rằng “cứ theo luật, thì nó phải chết”; nếu người trả lời “được ném” thì Người đã tòng phạm “giết chết một mạng người”. Bởi thế, Người nói với họ: “Ai trong các người sạch tội, hãy ném đá chị này trước đi”.

Lời Uy Quyền và Xót Thương của Con Thiên Chúa, đã làm chuyển đổi tận căn, từ căm hờn, ganh tỵ, đến việc phải nhìn lại lòng mình tội lỗi xấu xa, rồi từ từ bỏ hờn đá xuống và rút lui.

Chúa Giê-su cho thấy lòng khoan dung vô lượng của Thiên Chúa, luôn muốn cứu sống chứ không trừng phạt kẻ có tội, muốn cho kẻ lầm đường lạc lối trở về, chứ không giết chết họ.

Có một thời, giáo dân vừa giữ lề luật Chúa, vừa phải tuân thủ “những quy chế” với những “biện pháp chế tài” mang tính trừng phạt, răn dạy. “Bị chôn ngoài đất thánh, những ai ngoại tình công khai, rồi vợ rồi chồng, tự tử...” chẳng hạn. Cách hành xử ấy, là “răn dạy người sống hay là ném đá kẻ đã chết thêm một lần nữa, nhiều lần nữa”. Tưởng, không nên giữ ý niệm này!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình không kết tội nhau, không ném đá nhau, nhưng cứu giúp nhau để sống tốt. Amen.

04/4 THỨ HAI TUẦN 5 MÙA CHAY.

Đn 13,1-9.15-17.19-30.33-62; Ga 8, 12-20.

CHÚA GIÊ-SU LÀ SỰ THẬT, LÀ SỰ SÁNG

“Ta là sự sáng thế gian”.

Luật Do Thái có ghi: “Chứng của hai người là chứng thực”, nhưng sách Daniel cho biết, Daniel được ơn của Thiên Chúa, đã vạch tội hai vị kỳ lão cùng làm chứng gian vu khống bà Susana ngoại tình, để bà phải chịu án tử, cho thoả lòng ganh tức.

Đến thời đại gian dối này, thì có mấy người làm chứng cũng khó lòng mà tin được là xác thực. Bởi người làm chứng phải là người sống trong sự thật của Thiên Chúa, thì mới có sức khả tín. Toà đòi đang có những bất công, gây nên bao nỗi hàm oan cho những người sống thanh liêm, chính trực. Ai nịnh thần, ai ton hót lo lót, ai làm vui lòng trên, thì trên để cho yên; còn ngược lại, thì trên vui đập tan tác, xử trăm không thương tiếc!

Còn chúng ta, những người sống trong Giáo Hội của Sự Thật, của Sự Sáng, của Chúa Giê-su, thì không thể hành xử cách tối tăm, mê muội như cách hành xử của thế gian.

Điều đang gặm là: nếu đón nhận Tin Mừng theo cách học cho biết, để dạy người ta sống, để ra lệnh cho người ta làm, mà không sống đúng với Tin Mừng, thì bấy lâu, chúng ta chưa thực sự sống trong Sự Thật, và Sự Sáng của Thiên Chúa.

Chúa Giê-su đã từ bỏ hoàn toàn “cái tôi” của Người để kết hiệp mật thiết với Chúa Cha thế nào, thì mỗi chúng ta cũng phải từ bỏ hoàn toàn cái tôi của mình như vậy, mới có thể kết hiệp mật thiết với Chúa Giê-su và cả Ba Ngôi Thiên Chúa, và mới có thể sống trong Sự Thật và Sự Sáng toàn vẹn của Thiên Chúa. Hoá ra, ai không từ bỏ, lại còn vun đắp cho cái tôi của mình, thì ấy là tín hiệu bất khả tín cho nhau, và cho mọi người.

Lạy Chúa, xin cho những người làm cha mẹ trong gia đình luôn yêu mến Chúa Giê-su, luôn từ bỏ mình và sống Tin Mừng cách trọn vẹn, để là địa chỉ khả tín cho con cái nương cậy, để con cái dõi theo gương sống ấy mà nên lành nên thánh. Amen.

05/4 THỨ BA TUẦN 5 MÙA CHAY.

Ds 21,4-9; Ga 8,21-30.

KIÊN NHẪN THI HÀNH SỨ VỤ

“Khi nào các ông đưa Con Người lên cao, các ông sẽ nhận biết Ta là ai”.

Trong tuần này, Tin Mừng thuật lại việc Chúa Giê-su kiên nhẫn nói với các luật sĩ, biệt phái và người Do Thái về mối tương quan giữa Người với Chúa Cha, và sứ mệnh của Người, không phải vì để họ dừng lại âm mưu sát hại Người, nhưng vì để họ tin vào Người và được cứu rỗi.

Cho dầu là họ cố tình không muốn hiểu về Người và Thiên Chúa Cha, nhưng những ngày này, những phút giờ này đây, là thời khắc Tin Mừng mạc khải trọn vẹn nhất về Thiên Chúa Cha và ý định yêu thương cứu rỗi của Người.

Người nói: “Khi nào các ông đưa Con Người lên cao, các ông sẽ nhận biết Ta là ai”. Người cố ý nhắc lại cho họ về kỷ niệm con rắn đồng được Môi-sê treo lên trong sa mạc, và ai ngược nhìn lên Con Rắn Đồng thì sẽ không phải chết vì rắn cắn!

Rõ là Chúa Giê-su can trường thi hành sứ vụ cứu rỗi loài người, theo đúng thánh ý Chúa Cha. Người không nao núng vì thái độ cứng tin và chống đối của người Do Thái. Người không sợ cái chết. Người kiên trì nói cho kẻ nộ Người, những kẻ hành hình Người về lòng yêu thương của Thiên Chúa Cha.

Kẻ cứng tin, người ngoan cố không muốn đón nhận Tin Mừng, không ở đâu xa, có thể ở ngay trong nhà, trong cộng đoàn chúng ta. Có khi là cha, mẹ, là vợ, chồng, là con cái. Có khi là người tự tôn, tự phụ về vốn hiểu biết, vốn tài sản, vốn quyền hành của mình. Chúa Giê-su muốn mỗi chúng ta đón nhận Người, kết hiệp với Người, và kiên nhẫn sống công chính theo Lời Người, để trở nên chứng từ thiết thực nhất, mời gọi người nhà, và mọi người nhận ra và đón nhận ơn thứ tha, ơn cứu chuộc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận Chúa Giê-su, và sống Lời Người dạy để được thứ tha, được cứu chuộc. Amen.

06/4 THỨ TƯ TUẦN 5 MÙA CHAY.

Đn 3,14-20.24-25.28; Ga 8,31-42.

TỰ DO ĐÍCH THỰC LÀ TỰ DO BỞI THÁNH THẦN

“Nếu Chúa Con giải thoát các người, thì các người thực sự được tự do”.

Người Do Thái tự phụ mình là con cháu Abraham, nên không bị nô lệ, không cần giải thoát, không cần được tự do nữa, vì đã có tự do rồi. Họ là con cháu Abraham, được gọi là “Tổ phụ của những kẻ tin”, thế nhưng, chỉ là trên danh nghĩa, thực chất, họ không tin vào Thiên Chúa trong Chúa Giê-su. Vì thế, Chúa Giê-su lại phải kiên trì mà giải thích cho họ rằng: “Nếu Chúa Con giải thoát các người, thì các người thực sự được tự do”.

Quả thực, không có sự giải thoát nào khác, có thể mang lại cho chúng ta sự tự do đích thực. Có thể hiểu: “Tôi tự do, nghĩa là, tôi muốn làm gì thì làm”. Vâng ban đầu, có đúng là như vậy, vì khi được dựng nên, Chúa ban cho con người có tự do, tự do bởi Thánh Thần, tự do luôn hướng về Thiên Chúa và điều thiện. Thế nhưng sau khi nguyên tổ phạm tội, thì con người đã mất tự do rồi, hay nói đúng hơn, con người bị Sa-tan khống chế và phải làm theo sự hướng dẫn của Sa-tan. Mà, hướng dẫn của Sa-tan là đi vào chỗ mê muội, dối trá, và vào chỗ diệt vong muôn đời.

Và vì sự khống chế của Sa-tan, mỗi chúng ta như một con người bị quỷ ám, và chỉ có Chúa Giê-su, bằng giá máu của Người, mới chữa lành cho chúng ta, mới giải thoát chúng ta, mới tiêu diệt được con quỷ, và cho chúng ta lại được tự do theo Thánh Thần của Thiên Chúa như thừa ban đầu!

Ước gì mỗi người nhận ra mình đang bị Sa-tan là chính mình, giam hãm mình trong cái mạng nhện danh lợi dục trần gian không có lối thoát và chết chắc. Xin đừng ai tự phụ mà nói rằng mình không cần sự giải thoát của Chúa Giê-su!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin cậy mến Chúa Giê-su, để Người giải thoát cho khỏi nô lệ danh lợi dục, và lại được tự do đích thực theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Amen.

07/4 THỨ NĂM TUẦN 5 MÙA CHAY.

St 17,3-9; Ga 8,51-59.

ĐÓN NHẬN SỰ THẬT CỦA THIÊN CHÚA

“Cha các người là Abraham đã ân hoan vì nghĩ sẽ được thấy ngày của Ta”.

Những ngày cuối cùng trước khi Chúa Giê-su đi vào cuộc thương khó, người Do Thái càng cố chấp hơn, càng cứng tin hơn, trong khi Chúa Giê-su vẫn kiên trì, và kiên trì hơn để mạc khải cho họ biết chính Người là Đấng được Thiên Chúa mà cha ông họ tôn thờ, sai đến. Họ vỗ ngực tự phụ họ là con cháu Abraham, cha của kẻ tin, mà họ không tin Chúa Giê-su, Đấng mà Abraham, tổ phụ của họ hằng khát khao được đón, được gặp.

Bấy giờ, Chúa Giê-su nói: “Khi Abraham chưa sinh ra, thì Ta đã có rồi”. Chúa Giê-su nói lên một sự thật của Thiên Chúa, nhưng họ cho rằng Người đã xúc phạm đến tổ phụ của họ. Họ càng căm phẫn, thay vì họ tin vào Người. Và họ ném đá Người.

Rõ là: “sự thật của Thiên Chúa” không dễ gì được đón nhận đối với những người tự phụ kiêu căng về vốn biết của mình!

Ai khiêm nhượng nhận ra sự hèn kém của mình và bằng lòng thuộc về Thiên Chúa, thì mới có thể đón nhận được sự thật của Thiên Chúa. Ai kiêu căng tự phụ về vốn học, vốn biết của mình, thì người ấy đã thuộc về Sa-tan kiêu căng, và không thể đón nhận sự thật của Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình quyết tâm loại trừ lòng kiêu căng tự phụ, để vợ chồng lắng nghe nhau, để cha con, mẹ con lắng nghe nhau. Trong cuộc đối thoại, người kiêu căng bao giờ cũng ném đá người kia, để bảo vệ cái tôi của mình. Việc ấy vẫn xảy ra thường ngày trong gia đình, trong cộng đoàn, và lớn hơn, trong Giáo Hội. Không khiêm nhượng, không nghe nhau, thì không thể hiệp nhất được. Mà, không hiệp nhất được thì không thể hiệp hành. Hiệp hành không phải là chuyện “hô khẩu hiệu”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình đón nhận Chúa Giê-su, để sống hiền lành khiêm nhượng mà đón nhận nhau. Amen.

08/4 THỨ SÁU TUẦN 5 MÙA CHAY.

Gr 20,10-13; Ga 10,31-42.

CHÚA LUÔN BẢO VỆ NGƯỜI CỦA CHÚA

“Họ tìm bắt Người, nhưng Người thoát khỏi tay họ”.

Dân Do Thái đòi ném đá Chúa Giê-su, vì họ cho rằng Người chỉ là con người như họ, mà tự xưng là Con Thiên Chúa.

Chúa Giê-su không nói lộng ngôn, bởi Người là Thiên Chúa thật, được Chúa Cha sai đến và đang thực hiện thánh ý Cha. Người nói: “Nếu Ta không làm những việc của Cha Ta, thì các ngươi đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm những việc đó, thì dầu các ngươi không muốn tin Ta, cũng hãy tin vào các việc đó, để các ngươi biết và tin rằng: Cha ở trong Ta, và Ta ở trong Cha”.

Câu nói “không muốn tin, cũng hãy tin, để được biết”, cho thấy: Đức tin đòi hỏi sự hy sinh của lý trí, hy sinh của ước muốn thoả mãn cái tôi. Bây giờ, chính Đức Tin sẽ cho chúng ta thấu hiểu mầu nhiệm Thiên Chúa là cao siêu, chứ không ở chừng mực tầm thường như lý trí chúng ta suy thấu, không chỉ dừng lại ở mức xoàng thường theo ước muốn ảo của chúng ta.

Người Do Thái không hy sinh được lý trí “tưởng như là siêu việt” của mình, không từ bỏ ước muốn “tưởng như là chính đáng” của mình, nên họ đứng vào tư thế đối lập với Chúa Giê-su, và càng muốn loại trừ sự hiện diện của Người trên cõi đời.

Cũng thế, khi còn tự tôn về vốn học biết của mình, còn ảo tưởng ước muốn của mình là chính đáng, thì chúng ta đang loại trừ Thiên Chúa, loại trừ anh em, nhất là những kẻ thấp cùng.

Bước hiệp hành của Giáo Hội cũng sẽ gặp phải sự chống đối, bức bách, nhưng, vẫn phải luôn kết hiệp với Thiên Chúa trong Chúa Giê-su, để tham gia cộng tác với việc của Thiên Chúa, và tuyệt đối không làm việc gì theo ý riêng của mỗi người!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn kết hiệp với Ba Ngôi Thiên Chúa, kiên trì sống Tin Mừng giữa trào lưu tục hoá, vì tin Chúa luôn bảo vệ các gia đình như Lời Chúa trong sách Giê-rê-mia: “Chúa ở cùng tôi như người lính chiến hùng dũng”. Amen.

09/4 THỨ BẢY TUẦN 5 MÙA CHAY.

Ed 37,21-28; Ga 11,45-57.

LỜI CUỐI CHO MỘT CUỘC TÌNH

“Để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mát về một mối”.

Hôm nay thứ bảy Tuần 5 Mùa Chay, và mai là Lễ Lá, vào Tuần Thánh, Tuần Thương Khó, Chịu Nạn của Chúa Giê-su.

Lời Chúa trong Tin Mừng hôm nay, có thể nói là “lời cuối cho một cuộc tình” của Con Thiên Chúa. Bởi nếu từ ngày mai, Chúa Giê-su vào Thành Giê-ru-sa-lem và sau đó, bị bắt bớ, chịu nạn, thì hôm nay, ngày cuối cùng của những nỗ lực kiên trì nói cho dân Do Thái biết về tình yêu của Thiên Chúa, Tin Mừng cho biết ý nghĩa của cuộc tình chịu đóng đinh, chịu chết ấy, là: “Để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mát về một mối”.

Vâng, các thượng tế và biệt phái họp bàn với nhau kế hoạch giết Chúa Giê-su. Một lý do nguy hiểm của âm mưu này là sợ nhiều người tin vào Chúa Giê-su rồi quân Rôma sẽ kéo đến phá huỷ nơi này và dân tộc này. Thượng tế Caipha nói: “Thà một người chết thay, còn hơn cả toàn dân bị tiêu diệt”.

Các thượng tế và biệt phái hiểu theo nghĩa chính trị trần gian, nhưng thánh ý Chúa kỳ diệu. Câu nói của Caipha bỗng trở thành lời tiên báo chính xác cho ý nghĩa cái chết của Chúa Giê-su: “Chúa Giê-su chết thay cho cả nhân loại tội lỗi”. Và nhờ cái chết của Người mà con cái Thiên Chúa đang tản mát khắp cùng bờ cõi địa cầu này, được quy tụ về một mối, đó là mối tình của Thiên Chúa, mối tình của những người được sống lại, và sống đời đời trong Nước Thiên Chúa.

Ước gì, đường thập giá của mỗi chúng ta, cũng mang ý nghĩa tuyệt đẹp, đó là “để mọi người vui sống trong tình yêu Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn cảm tạ Giê-su đã chết vì yêu nhân loại, và noi gương Chúa Giê-su, vợ chồng hy sinh cho nhau, cha mẹ hy sinh hiến mạng sống vì con cái, để con cái được thuận hoà hiệp nhất vui sống trong một mối tình hy hiến hôm nay và mai sau, cả nhà sum họp trong Nước Chúa. Amen.

10/4 CHÚA NHẬT LỄ LÁ. Lc 19,28-40.

Thánh lễ: Is 50,4-7; Pl 2,6-11; Lc 22,14-23,56

YÊU THÁNH GIÁ CHÚA, VÀ HY SINH CHO NHAU

“Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến”.

Hành trình trần gian của Chúa Giê-su không dừng lại ở cuộc biến hình sáng láng vinh hiển, nhưng tiếp tục với những bước xuống hạ sơn hành hiệp, để hiệp hành với con người đau khổ. Hành trình của Chúa Giê-su cũng không dừng lại ở Thành Giê-ru-sa-lem giữa vạn tiếng tung hô Vạn Tuế Vua Giê-su. Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến, nhưng được nối tiếp bằng lời vu vạ, cáo gian, bằng án tử, bằng đòn roi, bằng thánh giá nặng, bằng lời sỉ nhục, nguyên rửa, bằng đóng đinh, bằng lưỡi đòng đâm thấu trái tim, bằng cái chết! Và, hành trình của Chúa Giê-su càng không phải dừng lại ở đồi cal-vê, trên thập giá, hay trong ngôi mộ đá kia, nhưng còn phải tiến đến cuộc chiến thắng sự chết cách huyền diệu, cuộc khai hoàn phục sinh vinh hiển.

Hành trình của Chúa Giê-su là chuẩn mực cho hành trình của mỗi chúng ta. Chúa Giê-su mời gọi chúng ta đừng chỉ mơ “được ở đây thì sướng lắm”, hoặc mơ được sống hạnh phúc đời đời, mà không phải đánh đổi bằng những đau khổ, những hy sinh.

Vào Tuần Thánh để tôn vinh Thiên Chúa yêu thương con người, để cảm tạ Chúa Giê-su vì yêu mến thông hiệp mật thiết với Chúa Cha và Thánh Thần, đã diễn tả tình yêu khoan dung cứu chuộc bằng sự vâng phục và cái chết ô nhục nhất trong nhân loại. Vì thế, khi chiêm ngắm cuộc khổ nạn của Chúa Giê-su, mỗi chúng ta nhận ra đây là con đường duy nhất dẫn chúng ta đến hạnh phúc của mình, của gia đình, của Giáo Hội và của nhân loại. Không ai được nếm “hạnh phúc thật” nếu đã không nếm “đau khổ thật”. Gia đình nào muốn có hạnh phúc thật, phải trải nếm đau khổ thật. Để Tin Mừng Chúa Giê-su xóa đi tin buồn trần gian, người loan tin mừng cũng phải đẫm lệ, phải đổ máu!

Lạy Chúa xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, yêu mến thánh giá Chúa, và hy sinh cho nhau được sống vui. Amen.

11/4 THỨ HAI TUẦN THÁNH.

Is 42,1-7; Ga 12,1-11.

DẦU THƠM, SAO LẠI XỨC LÊN CHÂN!

“Hãy để mặc cô ấy làm công việc chỉ về ngày táng xác Ta”.

Lagiario đã chết 4 ngày trong mồ, và Chúa Giê-su đã cho anh sống lại. Phép lạ cả thể này đã làm cho các thượng tế và biệt phái lo sợ người ta sẽ tin vào Chúa Giê-su và là cơ hội mất nước vào tay đế quốc Roma. Vì thế, họ đã bàn bạc để giết Người.

Hôm nay, Tin Mừng kể về bữa tiệc mừng Lagiario sống lại, tổ chức tại gia đình anh ở Bê-ta-ni-a: Chúa Giê-su và môn đệ người được mời tham dự. Cô Matta lo bữa cơm. Cô Maria lo tiếp khách. Lagiario ngồi cùng bàn với Chúa.

Đang tiệc, “cô Maria lấy một cân dầu thơm, dầu cam tùng hảo hạng, và xức chân Chúa Giêsu, rồi lấy tóc mình mà lau”.

Đây là cử chỉ của lòng quý mến, biết ơn ân nhân cứu mạng. Dầu thơm càng hảo hạng, càng đắt tiền, càng tỏ cho thấy sự quý mến vô cùng đến mức chẳng tiếc gì cho Chúa Giê-su nữa! Nhưng điều kỳ lạ là: “dầu thơm để xức lên đầu, bỗng dung sao lại xức dầu lên chân?”. Vì xức dầu lên chân chỉ để dành cho người chết. Chúa Giê-su vẫn đang sống mà! Còn Giu-đa, có vẻ như anh chẳng ngửi thấy mùi thơm quý giá, chỉ thấy tiếc tiền, nên nói: “sao không dùng tiền đó mà bố thí cho kẻ nghèo!”

Cái hồn nhiên vô duyên của Maria và cả thái độ của Giu-đa, đều báo trước về cái chết của Chúa Giê-su. Vâng, có kẻ tham tiền mà bán đứng Thầy mình. Có ông Ni-cô-đê-mô liệm xác Chúa Giêsu với một trăm cân mộc dược trộn với trầm hương.

Ước gì, vợ chồng, cha mẹ anh chị em trong gia đình không vì tham tiền mà bán đứng nhau, mà làm tổn thương, tác hại cho nhau. Cũng mong đừng có ai tham tiền, tham quyền, tham danh lợi dục mà bán đứng người khác, nhất là những kẻ thấp cổ bé miệng hiền lành khiêm nhượng phải chết cách oan nghiệt.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, luôn trung thành với Chúa, và luôn trung thành yêu thương nhau. Amen.

12/4 THỨ BA TUẦN THÁNH.

Is 49,1-6; Ga 13,21-33.36-38.

ĐỪNG BÁN CHÚA, ĐỪNG CHỐI CHÚA

“Một người trong các con sẽ nộp Thầy... Trước khi gà gáy con đã chối Thầy ba lần”.

Chúa Giê-su biết rõ lòng dạ của từng môn đệ, và biết rõ ý định của Giu-đa là sẽ bán đứng mình cho quân Do Thái để kiếm chút tiền! Người vẫn giấu kín với các môn đệ khác, để giữ sĩ diện cho Giu-đa, và để thời gian cho anh ấy hồi tâm.

Vậy mà, Giu-đa vẫn chưa thay đổi ý định. Vì thế, trong bữa ăn tối, Người nói: “Thật, Thầy nói thật cho các con biết, một người trong các con sẽ nộp Thầy”. Các môn đệ ngỡ ngơ. Phê-rô bảo Gioan hỏi Thầy xem là ai vậy. Người nói: “Thầy chấm miếng bánh trao cho ai là người đó”.

Thì ra, Chúa Giê-su vẫn để cho Giu-đa được dự bữa tiệc cuối cùng, vẫn được Người rửa chân, và cũng nhận được lời trăng trối với điều răn mới “hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu”. Thế nhưng, Giu-đa đã thuộc về Sa-tan, đã rời bàn tiệc, và đã ra đi vào đêm tối, để thực hiện ý đồ đen tối!

Khi Phê-rô nói: “Con sẽ liều mạng sống con vì Thầy”. Chúa Giêsu nói: “trước khi gà gáy, con đã chối Thầy ba lần”. Người muốn cho Phê-rô biết rằng, không dễ gì đứng vững trước những thử thách lòng trung thành. Hãy cảnh giác và nhờ ơn Chúa.

Thế là cuộc thương khó của Chúa Giê-su sắp xảy đến, không thể khác hơn được. Chúa Giê-su cũng bồn chồn xao xuyến theo bản tính loài người, nhưng Người đã chấp nhận là tội tớ của Thiên Chúa Cha, nên Người luôn tuân hành thánh ý Cha, mà Thánh ý Cha là “Người sẽ bị phản bội, bị nộp, bị chối từ, phải cô đơn, phải đau khổ, phải vác Thánh Giá, và chịu chết!

Lạy Chúa, cách nào đó các gia đình cũng đang bán Chúa để mua danh lợi dục trần gian, đang chối Chúa trước mặt người đời, trước những trào lưu tục hoá. Xin cho các gia đình sám hối, yêu mến Chúa trên hết mọi sự và trung thành với Chúa. Amen.

13/4 THỨ TƯ TUẦN THÁNH.

Is 50,4-9a; Mt 26,14-25.

ĐẾN NỖI NÀO CẦN TIỀN HƠN TÌNH NGHĨA

“Con Người ra đi như đã được ghi chép sẵn từ trước, nhưng khôn thay cho kẻ sẽ làm cho Ngài bị phản nộ”.

Người Do Thái mừng lễ Vượt Qua để kỷ niệm cuộc vượt qua biển đỏ thoát khỏi cảnh nô lệ Ai Cập, nhờ hồng ân Chúa.

Chúa Giê-su và các môn đệ cũng mừng lễ Vượt Qua. Và vì biết Giu-đa đã ra kèo với các thượng tế rằng: sẽ nộ Chúa Giê-su cho họ, với giá 30 đồng bạc, nên Người nói: “Thầy nói thật với các con: có một người trong các con sẽ nộ Thầy”. Các môn đệ bỡ ngỡ, ai cũng hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?”. Cả Giu-đa cũng hỏi vậy. Chúa Giê-su trả lời: “Đúng như con nói”.

Chúa Giê-su giải thích: chuyện phải bị bắt, bị giết đã có trong kế hoạch của Thiên Chúa như trong sách Thánh đã ghi. Chuyện đáng tiếc, không phải chuyện các thượng tế bắt Chúa, mà là chuyện môn đệ phản thầy! Chúa nói với kẻ phản bội, kẻ cạm tình bất nghĩa rằng: “Thà nó đừng sinh ra thì hơn”.

Đến nỗi nào quá cần tiền mà phải bán đứng thầy mình? Nhưng cũng không thể biện minh cho Giu-đa rằng ông có ý bán Thầy vì biết Thầy mình quyền năng không ai làm hại được! Chỉ biết: Giu-đa đã theo Sa-tan, nên đã phụ tình Thầy. Tội phụ tình đã là đủ nặng. Tinh tiết 30 đồng bạc là tinh tiết phụ, nhưng làm cho tội nặng hơn. Bởi, đã có ý phản, thì 15 đồng cũng bán.

Cách sống phụ bạc ân tình của Giu-đa như vẫn còn đâu đây: Đến nỗi nào quá cần nửa mét đất, mà phải bán đứng anh em? Đến nỗi nào phải cần một mũi heroin, mà cháu phải giết bà? Đến nỗi nào phải giữ thể diện mình mà làm sỉ nhục, làm giảm giá trị, hoặc loại trừ anh em? Đến nỗi nào chỉ vì một chút lạc thú, mà giết người bằng lời chua cay, bằng lưỡi dao oan nghiệt. Lời Chúa nói với kẻ phụ tình: “Thà nó đừng sinh ra thì hơn!”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình không bao giờ phụ bạc ân tình Chúa, và cũng không bao giờ phụ bạc ân tình nhau. Amen.

14/4 THỨ NĂM TUẦN THÁNH. LỄ TRUYỀN DẦU
Is 61,1-3a.6a.8b-9; Kh 1,5-8; Lc 4,16-21.

TÌNH YÊU CHÚA LÀ THẦN DƯỢC CỨU SỐNG

“Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, vì Ngài xúc dầu cho tôi”.

Trong Thánh Kinh, người ta xúc dầu khi phong vương, hiến thánh các tư tế, tuyển chọn các Tiên tri, hiến thánh một đồ vật dành riêng cho việc phụng tự, thoa dịu một vết thương, chữa lành một bệnh nhân, tấn liệm một xác chết.

Trong lời nguyện mà Giám Mục sẽ đọc khi hiến thánh Dầu Thánh, Giáo Hội nhắc lại việc Chúa truyền cho ông Môisen xúc dầu cho ông Aaron, tấn phong ông làm Tư tế, và cả việc Chúa cho Thánh Thần ngự xuống trên chính Chúa Giêsu khi Người chịu phép Rửa tại sông Giođanô, công nhận Người là Con Một Thiên Chúa, là Đấng mà Tiên tri Đavít, được ơn Chúa soi sáng, đã xưng tụng là Đấng được xúc dầu hoan lạc. Trong kinh Tiền tụng lễ này, Giáo Hội cũng tuyên xưng: *“Chúa đã xúc Dầu Thánh tấn phong Con Một Chúa làm Thượng Tế của Giao Ước Mới và vĩnh cửu”.*

Dầu được làm phép hôm nay, sẽ được sử dụng khi ban các bí tích Rửa tội, Thêm sức, Truyền Chức Thánh, và bí tích Xức Dầu bệnh nhân. Việc xúc dầu là dấu chỉ của ân sủng Thiên Chúa, để người được xúc dầu được Thiên Chúa ở cùng, được nên một với Chúa Ki-tô đấng đã được xúc dầu thực hiện ơn cứu rỗi nhân loại. Hôm nay cũng là ngày sinh nhật của mỗi chúng ta, những người nhờ vương quyền Chúa Giê-su Ki-tô mà được ơn phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa, cách riêng các Linh Mục, còn được xúc dầu hiến thánh để chia sẻ sứ vụ cứu thế của Chúa Giê-su Ki-tô qua chức linh mục đã lãnh nhận. Hãy cảm tạ Chúa vì tình yêu thương của Người tuôn đổ trên chúng ta, và tình yêu của Người là thần dược chữa lành chúng ta khỏi mọi tật nguyên, đau khổ, là thần dược cứu ta khỏi chết muôn đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn biết cần đến thần dược của Chúa là ân sủng của lòng Chúa xót thương. Amen.

14/4 THỨ NĂM TUẦN THÁNH

Chúa Giê-su Lập Bí Tích Thánh Thể.

Xh 12,1-8.11-14; 1Cr 11,23-26; Ga 13,1-15.

NGÀI YÊU THƯƠNG HỌ ĐẾN CÙNG

Tham dự phụng vụ chiều Thứ Năm Tuần Thánh, Giáo Hội mời gọi con cái mình tưởng niệm việc Chúa Giê-su lập Bí Tích Thánh Thể, thiết lập chức Linh Mục thừa tác, và ban Giới Răn Mới “*Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu*”.

Theo Thánh Gioan: “*Ngài yêu thương họ đến cùng*”.

Chúa Giê-su Thánh Thể là Chiên Vượt Qua mới trong Tân Ước: Con Chiên chịu sát tế, nhưng không bị thiêu rụi hoàn toàn, lại trở nên của ăn cho con người, để con người ăn thịt và uống máu Chiên Thiên Chúa, có sức mà vượt qua cái chết, tiến vào sự sống vĩnh cửu. Người truyền lại cho các tư tế thừa tác nối tiếp việc cử hành hy tế, để Thánh Thể Người luôn hiện diện nơi trần gian. “*Các con hãy làm việc này mà nhớ đến ta*”.

“*Làm việc này*” không phải là một công thức để chỉ đọc, nhưng là trở nên của ăn của uống nuôi anh em. Ấy chính là sống màu nhiệm thánh thể giữa đời vậy. Vì thế, những ai đã đón nhận Thánh Thể Người làm sức sống thần linh cho mình, thì cũng phải bẻ tấm bánh đời mình ra cho người, vì yêu thương người. Muốn yêu người được như Chúa yêu, thì trước tiên, hãy học nơi Chúa bài học hiền lành khiêm nhượng, để có thể cúi mình xuống mà rửa chân cho nhau. Nếu không đủ khiêm nhượng mà cúi mình rửa chân cho anh em mình, thì làm sao có thể có chuyện bẻ tấm bánh đời mình ra, hay là chết vì yêu trên thập giá, và làm sao có thể nói được là Yêu Thương Đến Cùng?

Ước gì các gia đình luôn cảm tạ Chúa vì hồng ân Thánh Thể, vì hồng ân Linh Mục thừa tác và cộng đồng, vì giới luật yêu nhau như Người đã yêu. Ước gì mỗi gia đình cũng sẽ “*yêu đến cùng*”, và mỗi ngày sống là một thánh lễ: bẻ bánh và nuôi nhau.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình hiền lành khiêm nhượng để có thể yêu nhau đến cùng như Chúa đã yêu. Amen.

15/4 THỨ SÁU TUẦN THÁNH. KÍNH NHỚ CHÚA GIÊSU CHỊU CHẾT CHUỘC TỘI NHÂN LOẠI.

Is 52,13-53,12; Hr 4,14-16;5,7-9; Ga 18,1-19,42.

LỄ TẾ ĐẸP LÒNG CHA

Tiên tri Isaia đã tiên báo về cái chết của Chúa Giê-su tử tử đến từng chi tiết: Tôi tớ của Thiên Chúa “tàn tạ mất hết về người, dung nhan người cũng không còn nữa”, “Người đã mang lấy sự đau yếu của chúng ta, người đã gánh lấy sự đau khổ của chúng ta”. “Người đã bị thương tích vì tội lỗi chúng ta, bị tan nát vì sự gian ác chúng ta. Người lãnh lấy hình phạt cho chúng ta được bình an, và bởi thương tích người mà chúng ta được chữa lành”. “Người hiến thân vì người tình nguyện và không mở miệng như con chiên bị đem đi giết”. “Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội, người sẽ thấy một dòng dõi trường tồn, và nhờ người, ý định Chúa sẽ thành tựu”.

Bài thương khó kể lại cuộc thương khó và cái chết của Chúa Giê-su là ứng nghiệm tất cả những gì tiên tri Isaia loan báo. Chúa Giê-su, Đấng Chí Thánh Vô Tội, người tôi tớ của Thiên Chúa chịu chết thay cho toàn nhân loại đáng chết, để cứu chuộc nhân loại khỏi án chết ngàn đời. Mỗi chúng ta, tội nhân thuộc giống dòng nhân loại tội lỗi, đều đã hưởng nhờ ơn cứu chuộc từ dòng máu nước nơi trái tim Chúa Giê-su tuôn trào, rửa sạch tội lỗi, và xóa đi án chết bởi tội nguyên tổ.

Ước gì, khi suy gẫm về cái chết của Chúa Giê-su, chúng ta không dừng lại ở cảm xúc thoáng qua của tình cảm con người, nhưng phải nhờ Chúa Thánh Thần soi dẫn, mở lòng trí chúng ta ra mà thấu hiểu tình thương vô biên của Thiên Chúa, và đáp lại, chúng ta phải làm gì cho xứng với ơn Người cứu chuộc.

Phải làm gì? Khóc lóc ư? Than vãn ư? Để tang ư? Làm nghi thức an táng Chúa Giê-su trong huyết đá ư? Tất cả những việc ấy bắt nguồn từ lòng yêu mến, quý chuộng, tạ ơn hay bắt nguồn từ một cảm xúc loài người trước một cái chết quá đau đớn, quá tan nát, quá đáng thương của một con người? Thiết tưởng,

chúng ta đừng làm gì giống như việc diễn lại một tấn tuồng ô nhục, diễn lại một bi hùng kịch đầm máu và nước mắt. Nhưng, hãy động lại trong lòng ta niềm tạ ơn sâu xa vị Đại Ân Nhân đã thí mạng mình, cứu mạng ta. Và niềm biết ơn, tạ ơn ấy phải được thể hiện bằng chính một đời sống mới, đời sống công chính mà giá máu cứu chuộc của Người đã mang lại.

Ước gì các gia đình luôn quý chuộng ơn cứu chuộc được đổi lấy bằng chính giá máu của Con Thiên Chúa. Hãy luôn trân trọng hồng ân được phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa Cha mà chỉ có hy tế của Người Tội Tớ Con Thiên Chúa mới mang lại được. Hãy chiêm ngưỡng và kính thờ Đức Giê-su, lễ tế đền tội cho chúng ta, lễ tế duy nhất đẹp lòng Cha, lễ tế duy nhất được Cha chấp nhận mà mở lượng khoan hồng thứ tha và cứu rỗi. Và nhất là, hãy bước theo Chúa Giê-su trên đường Thánh Giá, mà tiến vào Nước Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình dâng lời nguyện tắt: “Lạy Chúa, con xin tạ ơn Chúa vì Chúa đã cứu con khỏi chết muôn đời!”. “Lạy Chúa Giê-su, con tạ ơn Chúa đã chết để cứu chuộc con”. “Lạy Chúa Giê-su, con yêu mến Chúa. Con hứa không phạm tội nữa”

Lạy Chúa Giê-su, Chúa không muốn chúng con khóc lóc vì thương hại Chúa, nhưng Chúa muốn chúng con hãy khóc lóc vì tội lỗi chúng con. Chúa không muốn chúng con phân ưu, hay để tang cho Chúa, nhưng Chúa muốn chúng con chia buồn, để tang cho chính chúng con, và cho tất cả những ai đang sống mà thực là đang chết trong tội lỗi, trong cách sống bất chính. Chúa không muốn chúng con diễn lại tấn tuồng thương khó của Chúa, nhưng Chúa muốn chúng con bước vào đường thương khó của chính chúng con, để chúng con được cứu rỗi.

Xin cho các gia đình yêu như Chúa yêu, chết vì yêu như Chúa chết vì yêu, chết từ việc từ bỏ cái tôi, đến việc vâng phục Chúa và thi hành ý muốn của Chúa cách hoàn toàn nhất. Nguyện xin Chúa giúp các gia đình trung thành với tình yêu dâng hiến, để nhờ Thánh Giá Chúa, mà cả gia đình được cứu rỗi. Amen.

16/4 THỨ BẢY TUẦN THÁNH.

Ban tối: LỄ VỌNG CHÚA PHỤC SINH. Lc 24, 1-12

CÙNG ĐỨC GIÊ-SU TIẾN VÀO SỰ SỐNG VĨNH CỬU

“Tại sao các bà tìm người sống nơi những kẻ chết?”

Người không còn ở nơi đây, nơi nắm mộ này, nơi huyết đá này, nơi của kẻ chết nữa. Người là Người Sống. Hay đúng hơn chính Người là Sự Sống. Vì thế sự chết không thể giam hãm Người được. Cái chết của Người không phải là cái chết thua cuộc, cái chết thất bại, cái chết tiêu tan. Nhưng cái chết của Người là cái chết để chứng tỏ quyền năng của Người trên sự chết, chứng tỏ Người chiến thắng sự chết, chứng tỏ Sự Sống Vĩnh Cửu nơi Người không bao giờ bị hủy diệt. Cái chết của Người là cái chết chôn vùi tội lỗi nhân loại, cái chết xóa đi án chết của nhân loại, và sự sống của Người mở ra cho nhân loại trang sử mới: trang sử của hồng ân xót thương tha thứ, trang sử của kỷ nguyên cứu rỗi, trang sử của nền hòa bình, của nghĩa tình giữa Thiên Chúa và nhân loại vững chắc bền lâu tới muôn kiếp muôn đời. Vì thế, từ đây, sự chết không còn hoành hành tiêu diệt con người nữa, nhưng là lối ngõ để con người tiến về sự sống vĩnh cửu trong Nước Hằng Sống của Thiên Chúa.

Chúa Giê-su Phục Sinh thấp lên trong mỗi chúng ta ánh sáng thần linh giữa bóng đêm đen phạm tục, khơi dậy cho chúng ta niềm hy vọng trường sinh giữa cuộc trần gian ngắn ngủi, bảo đảm cho chúng ta một chỗ sống muôn đời giữa kiếp người tương chừng chung cuộc trong vại vương đất bụi. Chúa Giê-su Phục Sinh đã chu toàn thiện ý của Chúa Cha cứu rỗi con người khỏi sự chết ngàn thu. Hãy tin tưởng và bước đi theo con đường sự sống vĩnh cửu của Người: con đường hiến mạng sống mình vì yêu. Tất cả những ai đang hy sinh vì yêu đời, yêu người, hãy mừng vui và hy vọng, vì chúng ta đang cùng Đức Giê-su tiến đến sự sống vĩnh cửu của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giê-su Phục Sinh, xin cho các gia đình kiên tâm bước theo đường Yêu của Người để cùng Người sống lại. Amen.

17/4 CHÚA NHẬT PHỤC SINH
Cv 10,34a.37-43; Cl 3,1-4 Ga 20,1-9

SỐNG TRONG NIỀM VUI PHỤC SINH

"Người phải sống lại từ cõi chết".

Niềm vui phục sinh phải là đỉnh điểm trong cuộc đời mỗi tín hữu, bởi vì, Đức Giê-su Phục Sinh là hoàn tất kế hoạch yêu thương cứu rỗi của Thiên Chúa, và sự Phục Sinh với Đức Ki-tô chính là cùng đích của mỗi chúng ta. “Người phải sống lại từ cõi chết”, đó là thượng ý chí thánh chí thiện của Thiên Chúa Cha. “Người phải sống lại từ cõi chết”, đó là quyền năng uy dũng và lòng thương vô biên của Thiên Chúa Cha. “Người phải sống lại từ cõi chết”, đó là mục đích tối hậu của Con Thiên Chúa nhập thể và nhập thể. “Người phải sống lại từ cõi chết”, để xóa án tử cho nhân loại, để tiêu diệt sự chết khỏi nhân loại, để khai sinh mầm sống mới, mầm sống vĩnh cửu cho nhân loại. “Người phải sống lại từ cõi chết”, đó là dấu chỉ của Sự Sống, dấu chỉ của Tình Yêu và lòng xót thương Thiên Chúa đang ngự trị nơi trần gian tưởng chừng bãi tha ma ngàn đời này.

Quả thực, Chúa Ki-tô Phục Sinh là niềm vui vĩ đại cho nhân loại, cho chúng ta. Niềm vui vì lối vào Thiên Đàng đích thực đã mở. Niềm vui vì niềm hy vọng được sống đời đời đã thấp lên.

Nhưng để sống được niềm vui Phục Sinh ấy ngay lúc còn đi trên trần gian này, thì mỗi chúng ta phải ngang qua một hành trình “chịu chết”. Không chịu chết, thì không có sự sống lại. Và ‘chịu chết với niềm tin sẽ sống lại’ sẽ là niềm vui phục sinh trong phút hiện tại này. Ước gì các gia đình sẽ sống trước cuộc sống phục sinh, khi biết từ bỏ mọi ràng buộc thế gian, từ bỏ cái tôi thế gian, chịu chết đi, chịu mất mát, chịu thua thiệt mọi thứ ở đời, vì yêu Chúa yêu người, để chỉ được Nước Thiên Chúa mà thôi. “*Nước tôi không thuộc về thế gian này*”. Hãy kết hiệp với Chúa Giê-su, để hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa ngay hôm nay.

Lạy Chúa Giê-su Phục Sinh, xin cho các gia đình hân hoan chấp nhận từ bỏ mọi sự để chỉ được Chúa mà thôi. Amen.

**18/4 THỨ HAI TUẦN BÁT NHẬT PHỤC SINH.
Cv 2,14.22-33; Mt 28,8-15.**

XÓA ĐI MỘT QUÁ KHỨ ĐAU BUỒN

“Hãy đi nói với anh em đến Galilêa mà gặp Ta ở đó”.

Đến viếng mộ Chúa, thấy mộ trống, các bà chạy đi báo cho các môn đệ biết. Khi các bà chạy đi, Chúa Giê-su đón gặp họ và Người dặn họ đi báo cho các môn đệ đến gặp Người ở Galilê.

Ngôi mộ trống, vì Chúa Giê-su đã sống lại và ra khỏi mộ. Nếu mấy ngày trước đây, cái chết là nỗi ô nhục cho Con Thiên Chúa, thì hôm nay, việc Người sống lại là nỗi kinh hoàng cho những kẻ đã đóng đinh Người. Kinh hoàng vì họ tưởng chết là hết, là giải pháp tối ưu để tận diệt con người tự xưng mình là Con Thiên Chúa, là phương thế tốt nhất để triệt tiêu Tin Mừng Nước Thiên Chúa. Nhưng, không phải vậy, cái chết bởi tay họ đã mở ra sự thật vinh hiển của Thiên Chúa. Vì thế, các thượng tế muốn bóp méo sự thật hiển nhiên ấy, bằng cách bỏ tiền ra cho các lính canh để họ phao tin rằng các môn đệ Chúa Giê-su đã lấy trộm xác Người, chứ không phải Người đã sống lại.

Ngôi mộ trống, là dấu chỉ một quá khứ đau buồn đã được xóa đi. Ngôi mộ trống, cho thấy, tội lỗi và án tử muôn đời của nhân loại mà Đức Giê-su gánh lấy và mang vào huyết mộ, nay đã tiêu tan, đã không còn. Ngôi mộ trống, làm chứng rằng Đức Giê-su đã chiến thắng sự chết, Người có uy quyền làm cho tử thần phải kinh khiếp, và thua cuộc cách thẹn thùng xấu hổ.

Chúng ta đang sống trong Giáo Hội của “Chúa Ki-tô Tử Nạn và Phục Sinh”. Thánh Phao-lô nói: “Nếu Đức Ki-tô không sống lại thì niềm tin của chúng ta ra vô ích”. Vậy, ước gì các gia đình luôn hân hoan “cùng chết vì yêu với Chúa Ki-tô”, vì chỉ có ngang qua cái “chết vì yêu”, vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người,, chúng ta mới được cùng Người phục sinh và cả nhà mới mong được sum họp trong sự sống đời đời của Thiên Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa Giê-su Phục Sinh, sống công chính, yêu thương, an vui, hy vọng giữa đời. Amen.

19/4 THỨ BA TUẦN BÁT NHẬT PHỤC SINH.

Cv 2,36-41; Ga 20,11-18.

TIN VÀ LÀM CHỨNG CHÚA PHỤC SINH

“Tôi đã trông thấy và Người đã phán với tôi những điều ấy”.

Maria đến mộ Chúa Giê-su và than khóc vì không thấy xác Chúa đâu, chỉ thấy 2 thiên thần mặc áo trắng. Chúa Giê-su Phục Sinh đã hiện ra với bà, và gọi đích danh “Maria” bằng giọng nói quen thuộc của người đã sống và đang sống. Bà cũng đáp lại với lời xưng hô chân tình thườ nào: “Rabboni”, “Lạy Thầy”. Bà muốn tỏ bày niềm vui “tay bắt, mặt mừng” ngay với Đấng Phục Sinh, nhưng Người bảo: “*Hãy đi báo tin cho các anh em Ta hay...*”. Chúa đã sống lại, và đang sống.

Lời Chúa mời gọi chúng ta Tin Chúa Giê-su Ki-tô Phục sinh và làm chứng cho Người trong đời sống chúng ta. Tin Chúa Giê-su Ki-tô phục sinh, phải là niềm vui sống, phải là chuẩn mực cho cuộc sống hôm nay. Tin Chúa Giê-su Ki-tô Phục Sinh và tin chúng ta sẽ được phục sinh với Người, không là một lý thuyết, một bài học, một ý tưởng, nhưng là một cuộc sống. Tin Chúa Giê-su Ki-tô phục sinh là làm chứng Người đã sống lại, đang sống và hằng sống bằng cuộc sống an vui rộn rã, công chính, thanh khiết, tinh tuyền. Không ai làm chứng Chúa Giê-su Ki-tô Phục sinh bằng một cuộc sống buồn bã, u sầu, buông xuôi, thất vọng, liêu mình, ảo tưởng hạnh phúc trần gian này. Càng không phải là chứng từ phục sinh khi chúng ta không hy sinh yêu người, không sẻ chia tình huynh đệ, không xây dựng sự hiệp nhất bình an trong gia đình, trong cộng đoàn. Và nhất là, khi còn đắm mình trong danh lợi dục trần gian thì đó là dấu chỉ cho biết chúng ta không tin Chúa Giê-su Ki-tô Phục Sinh, không khát mong sự sống lại của mình. Chúa muốn các gia đình hãy sống vui trong tình Chúa, tình người, ngay hôm nay!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quý chuộng ơn cao trọng là được Phục Sinh với Chúa Giê-su, để sống muôn đời trong Nước Chúa, và làm chứng Phục Sinh ngay khi ở đời này. Amen.

20/4 THỨ TƯ TUẦN BÁT NHẬT PHỤC SINH.

Cv 3,1-10; Lc 24,13-35.

LỜI PHỤC SINH, THÁNH THỂ PHỤC SINH

“Hai ông đã nhận ra Người lúc bẻ bánh”.

Chúa Giê-su tử nạn, hai môn đệ Người thất chí, quyết định bỏ mộng công danh, tìm về chốn cũ vườn xưa vui thú điền viên cho qua ngày đoạn thẳng. Lòng hai ông nặng buồn. Đường về Emmaus như dài ra mấy nũa... Chúa Giê-su Phục Sinh hiện ra trong dáng vẻ của một khách bộ hành. Người gặp gỡ, cùng bước đi, thăm hỏi, lắng nghe...Người đã thấu cảm nỗi lòng của hai ông về chuyện *“theo Thầy tìm chút công danh, mà Thầy tử nạn thôi đành về không”*. Người dùng Lời Kinh Thánh giải thích cho hai ông về việc Đấng Ki-tô phải chịu đau khổ rồi mới được vinh quang. Các ông chăm chú nghe Lời Người, phấn khích trong lòng, và mời Người ở lại với các ông. Và họ đã nhận ra vị khách cùng đi là Thầy mình đã Phục Sinh, khi Người bẻ bánh.

Lời Chúa là Lời Phục Sinh tâm hồn chúng ta. Thánh Thể Chúa là Thánh Thể Phục Sinh cuộc sống ta. Lời Chúa và Thánh Thể Người luôn đồng hành với chúng ta trong suốt hành trình dương thế và dẫn lối chúng ta vào quê hương vĩnh cửu.

Chúa Giê-su đã bước xuống và cùng hiệp hành với các môn đệ mình đang u sầu thất vọng. Người dùng Lời Thánh Kinh mà thấp lên trong lòng họ niềm tin yêu. Người cử hành hy tế bẻ bánh, và chia sẻ với họ, để họ có sức mạnh thần linh mà trở lại nhịp sống bình an hy vọng của Tin Mừng.

Chúa muốn các gia đình yêu mến, lắng nghe, và thực hành Lời Chúa, yêu mến rước lấy Thánh Thể Người, đồng thời, bước xuống với những ai đang đau khổ thất vọng, để chia sẻ cho họ niềm vui Lời Chúa, giúp họ được thông hiệp với ân sủng Thánh Thể, tỏ bày tình Chúa yêu qua lòng thương xót của chúng ta. Nơi nào sống Lời Chúa và Thánh Thể, nơi đó có ơn Phục Sinh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thực hành Lời Chúa và sống màu nhiệm Thánh Thể cùng với mọi người khổ đau. Amen.

21/4 THỨ NĂM TUẦN BÁT NHẬT PHỤC SINH.
Cv 3,11-26; Lc 24,35-48.

BÌNH AN CỦA ĐÁNG PHỤC SINH

“Đáng Kitô phải chịu thương khó, rồi mới được tôn vinh”.

Hai môn đệ trên đường Emmaus đã trở lại với nhóm môn đệ và thuật lại cho anh em nghe về chuyện họ đã gặp Thầy mình sống lại. Chứng từ này thực sự là khả tín. Nhưng Chúa Giê-su biết rõ trong lòng các môn đệ vẫn còn đang đầy dẫy những lo âu, những bất an, vì cái chết của Thầy mình quá đau thương, để lại nỗi ám ảnh quá kinh hoàng khiếp hãi. Vì thế, Người thân hành hiện đến với các ông và nói: *“Bình an cho các con! Nay Thầy đây, đừng sợ”*. Các ông được tận mắt thấy Thầy mình, mà vẫn chưa tin vào mắt mình. Đúng là mâu nhiệm phục sinh không thể thấy bằng mắt thường, không thể hiểu bằng trí hiểu con người bé nhỏ, bởi xưa nay chẳng hề có chuyện lạ lùng như thế. Mâu nhiệm phục sinh chỉ có thể được hiểu khi chúng ta thấm nhuần Lời Chúa Giê-su và ý định ngàn đời của Thiên Chúa Cha.

Cái bất an của các môn đệ ngày ấy cũng chính là cái bất an của mỗi chúng ta hôm nay. Bất an vì ai cũng phải đối diện với đau khổ và sự chết. Bất an vì nhân loại chưa tìm ra được lời giải đáp về hành trình tiếp theo của con người sau cái chết.

Lời giải đáp của Chúa Giê-su cho các môn đệ cũng là lời giải đáp cho nhân loại, cho mỗi chúng ta. *“Đáng Kitô sẽ phải chịu thương khó và ngày thứ ba Người sẽ từ cõi chết sống lại”*.

Ước gì, sự sống lại của Chúa Giê-su chính là niềm hy vọng bình an cho các gia đình, bởi chính Người sẽ làm cho những ai tin tưởng Người và cùng chết với Người sẽ sống lại với Người. Điều quan trọng ngay phút này đây, theo thánh Phao-lô là *“Anh em hãy ăn năn hối cải, ngõ hầu tội lỗi anh em được xoá bỏ”*. Sống công chính là sống sự sống phục sinh ngay hôm nay!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình từ bỏ tội lỗi, và làm sống lại đức công chính của Thiên Chúa trong gia đình, cộng đoàn, ngay hôm nay, ngay giữa cuộc đời bất chính, bất an này. Amen.

22/4 THỨ SÁU TUẦN BÁT NHẬT PHỤC SINH.
Cv 4,1-12; Ga 21,1-14.

BỮA ĐIỂM TÂM TRÊN BỜ BIỂN

“Chúa Giêsu đến, cầm bánh và cá trao cho họ ăn”.

Các môn đệ lao động vất vả suốt đêm trên biển, mà chẳng được con cá nào. Họ đưa thuyền vào bờ lúc rạng sáng. Chúa Giê-su đã hiện ra, và bảo họ hãy lại ra khơi, thả lưới bên phải mạn thuyền. Họ đã làm y lời Chúa truyền, và đã trúng một mẻ cá nhiều đến lạ lùng. Vào bờ, họ đã thấy sẵn lửa than để nướng cá và bánh. Bữa điểm tâm trên biển, chính Người trao bánh và cá cho từng người. Khung cảnh, và cử chỉ ấy tái hiện trong các ông hình ảnh của Thầy mình. Các ông nhận ra Thầy mình đã sống lại, đang sống, đang đồng hành với các ông trên từng ngọn sóng, trong từng công việc, và nhất là đang phục vụ các ông, mang lại niềm vui, mang lại thành quả cho các ông.

Mẻ cá lạ lùng lúc bình minh, sau một đêm đòi thất bại, là phép lạ cả thể dành cho những ai Tin vào Lời Phục Sinh, làm theo ý Đấng Phục Sinh. Như các môn đệ sáng hôm ấy, theo Thánh sử Gioan, họ không hề có một phản ứng ngược lại nào, dẫu họ là những ngư phủ chính hiệu, biết từng con nước, biết từng luồng cá lội, luồng cá bơi. Họ chỉ vâng lời và thả lưới lúc trời đã rạng đông, chuyện xưa nay làng ngư chưa từng thấy.

Ai ấy đã lo sẵn bếp than hồng cho bữa điểm tâm sáng trên biển, hẳn phải là người nhà của những người lặn đạn, lao đao, lênh đênh trước đầu sóng ngọn gió. Bữa điểm tâm trên biển là cả một mối tình thân ái của Thầy mình, của Đấng Phục Sinh dành cho những ai từng theo bước chân mình trên dòng sứ vụ. Hãy tin tưởng Chúa Giê-su Phục Sinh đang sống và đang hiệp hành cùng chúng ta, cùng các gia đình cả lúc khó khăn muôn nỗi, thất bại tư bề. Các gia đình lắng nghe Lời Chúa dạy, và làm theo ý Chúa, ắt sẽ thành công, bình an, hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin cho Giáo Hội của Chúa Ki-tô Phục Sinh luôn hiệp hành với các gia đình trên mọi bước đường. Amen.

23/4 THỨ BẢY TUẦN BÁT NHẬT PHỤC SINH.

Cv 4,13-21; Mc 16,9-15.

LOAN BÁO TIN MỪNG PHỤC SINH

“Các con hãy đi khắp thế gian rao giảng Tin Mừng”.

Thánh Marco kể lại những lần Chúa Phục Sinh đã hiện ra: trước hết Người hiện ra với Maria Madalêna, sau đó với hai môn đệ đang trên đường về miền quê, và sau hết, Chúa hiện ra với mười một tông đồ lúc đang ngồi ăn. Chúa hiện ra cho biết Người đã sống lại từ cõi chết. Đây là Tin Mừng Phục Sinh trọng đại. Nhưng những người theo Chúa không dễ gì có thể tin ngay, bởi chuyện kẻ chết sống lại là chuyện xưa nay chưa từng có. Và hơn nữa, cái chết khủng khiếp của Thầy mình đang mãi còn là một nỗi ám ảnh kinh hoàng trong tâm trí các ông. Vì thế, Chúa Giê-su Phục Sinh đã phải kiên trì giải thích cho các ông hiểu về Thánh Kinh, về nỗi lòng của Thiên Chúa xót thương và cứu độ, để các ông không đón nhận Tin Mừng Phục Sinh bằng khả năng, trí khôn, hay vốn học hiểu của mình, mà bằng con tim cảm nghiệm tình yêu vô biên của Thiên Chúa.

Vì thế, lệnh truyền *“Các con hãy đi khắp thế gian rao giảng Tin Mừng cho muôn loài”*, không phải là lệnh truyền hãy đi loan báo một mở kiến thức, hiểu biết, phân tích lý luận về việc Chúa Phục sinh nhờ tài năng, bằng cấp, học hàm, học vị, chức vụ, chức sắc... mà là sẽ chia chính cảm nghiệm yêu mến, gắn bó, trải qua đau khổ và hân hoan với Đấng đã chết và sống lại.

Xin đừng loan báo Tin Mừng bằng lời trên môi miệng trần gian, nhưng mỗi gia đình hãy là trang Tin Mừng Phục Sinh, để qua cách sống gia đình, thiên hạ có thể đọc được tình yêu vô biên của Chúa, đọc được những hy sinh và cái chết vì yêu nhau, yêu người, đọc được cái chết để bảo toàn đức công chính và lòng thủy chung, đọc được niềm bình an phục sinh đã kết trái hạnh phúc ở đời này, và niềm hy vọng sum họp ở đời sau.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến, gắn bó với Chúa Giê-su Tử nạn và Phục Sinh mọi ngày trong đời sống. Amen.

**24/4 CN 2 PHỤC SINH.(Lòng Thương Xót Chúa)
Cv 5,12-16; Kh 1,9-11a.12-13.17-19; Ga 20,19-31.**

ĐẾN VỚI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

“Tám ngày sau Chúa Giêsu hiện đến”.

Lỗ đinh nơi tay và vết đòng đâm thủng trái tim Chúa Giê-su là dấu chứng một lòng xót thương vô cùng vô tận của Thiên Chúa. Máu và Nước từ trái tim Chúa Giê-su, chính là dòng suối cứu độ mà tiên tri Isaia đã nói: *“Hãy hân hoan mức nước nơi suối Đấng Cứu Độ”*. Và Thánh Thomas d’Aquino chú thích: *“Hãy hưởng nguồn ân sủng Bí Tích từ cạnh sườn Đức Ki-tô”*. Ý tưởng này, nhắc nhở mỗi chúng ta tạ ơn Lòng Chúa Xót Thương, tạ ơn Máu và Nước từ trái tim Chúa, đã tẩy xóa vết tội nguyên tổ nơi chúng ta bằng Bí Tích Rửa Tội, tẩy xóa tội lỗi chúng ta phạm qua Bí Tích Giao Hoà, và ân sủng sự sống của Thiên Chúa qua các bí tích khác, đặc biệt là Bí Tích Thánh Thể.

Gần đây, nhiều người đến với Lòng Chúa Thương Xót. Thật đáng vui mừng. Nhưng ước gì, mọi người đến với LCTX, trước tiên với ý thức mình là kẻ có tội, thật lòng sám hối, tin tưởng được thứ tha, quyết tâm đổi mới, rồi xin mặc lấy lòng thương xót của Chúa mà xót thương người, mà thứ tha cho người.

Ước gì, chúng ta không đến với LCTX để chỉ khẩn xin điều này, điều nọ mà không sám hối. Bởi nếu không sám hối, thì đến với LCTX, hãy coi chừng, chúng ta đang trục lợi nhiều hơn yêu mến, lạm dụng hay ỷ lại LCXT nhiều hơn là xin ơn LCXT để đổi mới con người cho xứng đáng với lòng xót thương và ơn cứu độ do LCTX. Và nhất là: không thể “vừa tin LCTX lớn hơn muôn vàn tội lỗi, vừa tiếp tục phạm tội”. Cũng vậy “không thể vừa xỏ ngón tay vào lỗ đinh, thọc bàn tay vào vết đòng, vừa chiêm ngắm cảm kích lòng xót thương của Chúa, lại vừa tiếp tục đóng đinh, tiếp tục đâm thủng trái tim Chúa Giê-su lần nữa”.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình tín thác vào LCXT, sám hối vì tin được thứ tha, quyết tâm đổi mới nhờ ân sủng LCTX, biết xót thương nhau, và xót thương mọi người. Amen.

25/4 THỨ HAI TUẦN 2 PHỤC SINH.

Cv 4, 23-31; Ga 3, 1-8

TÁI SINH BỞI NƯỚC VÀ THÁNH THẦN

“Nếu không tái sinh bởi nước và Thánh Thần, thì không ai được vào nước Thiên Chúa”

Nicôđêmo, một đầu mục biệt phái của người Do-thái, có thành ý với Chúa Giê-su nhưng e ngại những người biệt phái tây chay, nên ông đến thăm Chúa Giêsu ban đêm. Với ý ngay lành, ông xác nhận Chúa Giê-su được Thiên Chúa sai đến. Đáp lại Chúa Giê-su nói với ông: *“Nếu không tái sinh bởi nước và Thánh Thần, thì không ai được vào nước Thiên Chúa”*. Người muốn ông hãy lắng nghe tiếng nói của Chúa Thánh Thần, của Chân Lý đang réo gọi trong lòng ông, và tin vào Người, Đấng Cứu Độ, Đấng mở cửa Nước Thiên Chúa cho con người.

Chúa Giê-su cũng đang nói với tất cả mọi người rằng: hãy đón nhận ánh sáng mạc khải của Chúa Thánh Thần và đến với Bí Tích Rửa Tội, để được ân sủng tái sinh: được phục hồi ơn làm nghĩa tử của Thiên Chúa, được trở thành công dân của Nước Thiên Chúa, nhờ dòng máu nước cứu độ của chính Người, Con Thiên Chúa. Tin Mừng hôm nay nhắc lại cho mỗi chúng ta hồng ân cao cả, hồng ân quý trọng, mà mỗi chúng ta đã lãnh nhận từ Bí Tích Rửa Tội. Đồng thời, cũng mời gọi chúng ta hãy sống ơn Bí Tích Rửa Tội thật xứng đáng, để mọi người nhìn thấy cách sống của một thọ tạo đã được tái sinh, mà ngợi khen và tin nhận Thiên Chúa là Cha của chúng ta.

Ước gì, Mùa Phục Sinh đôi với các gia đình, là mùa sống lại những điều thiêng thánh của hôn nhân công giáo, sống lại ý nghĩa cao quý của gia đình, sống lại niềm vui của tình yêu hy sinh dâng hiến, sống lại mối tình hiệp nhất của Giáo Hội thu nhỏ, và nhất là, mỗi người được ơn sống lại ân tình, sống lại mối tương giao mật thiết với Thiên Chúa, và với nhau.

Lạy Chúa, xin cho nhà con sống trọn ơn tái sinh, ơn nghĩa tử, để làm chứng cho Nước Thiên Chúa hiển trị. Amen.

25/4 THÁNH MÁC-CÔ, TÁC GIẢ SÁCH TIN MỪNG 1Pr 5,5b-14; Mc 16,15-20.

SỐNG ĐÚNG ĐIỀU MÌNH RAO GIẢNG

“Các con hãy đi khắp thế gian rao giảng Tin Mừng”.

Trước khi về trời, Chúa Giê-su đã để lại một di chúc quan trọng cho các môn đệ yêu dấu của mình, đã được Thánh Marcô ghi lại rằng: *“Các con hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin mừng cho mọi tạo vật...”*. Kết luận trình thuật, Ngài viết: *“Các ông đi rao giảng khắp mọi nơi, có Chúa cùng hoạt động với các ông, và củng cố lời giảng dạy bằng những phép lạ kèm theo”*.

Thánh Mar-cô là người tường thuật và cũng là người thực hiện trọn vẹn di chúc cùng với các bạn tông đồ. Ngài đi truyền giáo với Thánh Phaolô. Ngài đi truyền giáo với Barnaba. Ngài đi theo và làm phụ tá cho Thánh Phê-rô. Ngài làm giám mục phục vụ cộng đoàn Alexandre. Cuối cùng, Ngài đã viết và lưu truyền cho hậu thế cuốn *“Tin Mừng theo Thánh Marcô”*.

Thánh Marcô, một thánh sử làm môn đệ cho Phê-rô, vì thế, chúng ta không ngạc nhiên với cách viết văn đơn sơ, mộc mạc, chân chất như tính tình của Thánh Phê-rô và của người viết.

Xin cùng tạ ơn Chúa vì Chúa đã dùng mỗi người và mọi người vào công việc Loan Báo Tin Mừng Nước Chúa. Xin đừng nghĩ sứ vụ của mình cao trọng, còn của ai kia thì hèn kém, nhưng hãy tôn trọng sứ vụ của nhau và giúp nhau hoàn thành sứ vụ. Xin đừng ai từ chối ơn gọi Loan Báo Tin Mừng, nhưng luôn sống yêu mến và kết hiệp với Chúa, để nhận ra ơn gọi và công việc mà Chúa muốn mỗi người thực hiện.

Giáo hội đang mời gọi tất cả các gia đình hãy cùng hiệp hành với Chúa Giê-su và với nhau trên cùng một con đường là *“sống công chính, và loan báo đức công chính cho mọi người”*.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình noi gương Thánh Mar-cô, sống khiêm nhường, đơn sơ, công chính như Lời Chúa dạy, để chính cuộc sống gia đình giữa đời thường, trở nên lời loan báo Tin Mừng cách sống động cho mọi người. Amen.

26/4 THỨ BA TUẦN 2 PHỤC SINH.

Cv 4,32-37; Ga 3,7b-15.

TIẾN VÀO MÀU NHIỆM NƯỚC THIÊN CHÚA

“Không ai lên trời được, ngoài người đã từ trời xuống, tức là Con Người vốn ở trên trời”.

Nicôđêmo thắc mắc với Chúa Giê-su rằng làm sao con người có thể sinh lại được. Chúa Giê-su có ý nói cho ông biết việc sinh lại bởi Nước và Thần Khí là một màu nhiệm thuộc về Nước Trời. Con người không thể hiểu được. Dầu là có vốn học hiểu uyên thâm, có trí khôn siêu việt, hay có tài năng đến đâu đi nữa thì cũng chỉ là một mớ hiểu biết rất nhỏ nhoi so với bao điều huyền diệu thuộc về Thiên Chúa. Bởi con người là xác đất vật hèn, nên không ai biết chuyện trên trời, cũng không ai biết chuyện Thiên Chúa, nếu không được Thiên Chúa mạc khải cho.

Ánh sáng mạc khải của Thiên Chúa, duy chỉ nơi Đức Giê-su, Con Một của Thiên Chúa, Đấng tự Trời mà xuống, nói cho con người biết chuyện trên trời, biết về màu nhiệm Thiên Chúa. Ai đón nhận người, lắng nghe Lời Người, sống theo Lời Người, thì người ấy dần thấu cảm được nỗi lòng Thiên Chúa, dần hòa nhập vào với sự sống của Thiên Chúa ngay ở trần gian này.

Nỗi lòng Thiên Chúa được Con của Người tỏ bày là nỗi lòng xót thương con người phải lâm lụy đau thương tang tóc chết chóc muôn đời do tội nguyên tổ. Thiên Chúa muốn cứu độ con người bằng chính giá máu của Con Thiên Chúa treo trên thập giá. Lời Chúa Giê-su mạc khải: “Cũng như Môsê treo con rắn nơi hoang địa thế nào, thì Con Người cũng phải bị treo lên như vậy, để những ai tin vào Người, thì không bị tiêu diệt muôn đời”.

Ước gì, các gia đình vững tin vào Chúa Giê-su, nhờ dòng máu nước từ hy tế thập giá của Người tẩy xóa tội lỗi, án tử, và được tái sinh, để tiến vào cõi sống của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình luôn chúc tụng, tạ ơn Chúa vì ơn tái sinh, ơn được trùng phùng sum họp muôn đời bình an hạnh phúc trong Nước Thiên Chúa. Amen.

27/4 THỨ TƯ TUẦN 2 PHỤC SINH.

Cv 5,17-26; Ga 3,16-21.

BÌNH AN THẬT, HẠNH PHÚC THẬT

“Thiên Chúa đã sai Chúa Con đến để thế gian nhờ Người mà được cứu độ”.

Chúa Giê-su, Con một của Thiên Chúa đã đến thế gian. Người là ánh sáng mới của sự sống vĩnh cửu chiếu giải vào bóng tối của sự chết ngàn thu. Nếu ánh sáng mới là sự khiêm nhường tự hạ, là lòng khoan dung tha thứ đến vô tận vô cùng, là lòng xót thương cứu rỗi, thì bóng tối kia mãi mãi là sự kiêu ngạo tự tôn, là cách vô ơn bất tín, là tội lỗi đọa đày. Con người mãi còn trong bóng tối, không muốn nhận lấy ánh sáng, bởi vì lòng trí con người mãi còn mê muội những bã phù vân chóng vánh, mà ảo tưởng là bình an, hạnh phúc tới thiên thu. Lại còn hơn thế nữa, con người để lòng cho ma quỷ thống trị, xúi giục chống lại sự hiện diện và can thiệp của Thiên Chúa trong đời sống mình. Thật đáng tiếc cho ai hờ hững, dửng dưng, từ chối lời mời gọi của Thiên Chúa, qua tiếng vọng thâm sâu của Chúa Thánh Thần rằng: hãy đặt niềm tin vào Đức Giê-su Ki-tô, để được cứu độ.

Chúng ta đang bị mê hoặc bởi thứ ánh sáng trần gian làm lóa con mắt trí khôn chúng ta: ánh sáng của tiện nghi vật chất, hào quang của danh vọng, sự lấp lánh của hồng nhan, cái óng ánh của những đồng tiền vàng, cái bóng loáng của vẻ ngoài che dấu sự thật dối trá ở bên trong. Tất cả đều là thứ ánh sáng vội vàng chóng vánh đang phỉnh lừa chúng ta. Thật đáng tiếc. Sao chúng ta không có thể tìm thấy ánh sáng của chân lý, của sự công chính, của đức thanh bản, của lòng khiêm hạ, ánh sáng bình an hạnh phúc nơi Đức Ki-tô và Tin Mừng của Người?

Ước gì các gia đình sớm nghiệm ngộ ra rằng: trần gian này chẳng có nơi nào là bình an hạnh phúc. Bình an thật, hạnh phúc thật chỉ có nơi Đức tin vào Thiên Chúa trong Đức Ki-tô mà thôi.

Lạy Chúa, xin tách các gia đình khỏi cơn mê đời, và cho họ thuộc trọn về Chúa, trong Đức Giê-su Ki-tô. Amen.

28/4 THỨ NĂM TUẦN 2 PHỤC SINH.

Cv 5,27-33; Ga 3,31-36.

TIN CHÚA KI-TÔ, SỐNG NHƯ NGƯỜI ĐÃ SỐNG

“Đức Chúa Cha thương mến Con Ngài, nên ban toàn quyền trong tay Con Ngài”

Chúa Giê-su đã hoàn toàn vâng phục Chúa Cha trong mọi sự. Người đã đến thế gian, làm người như chúng ta để tỏ bày cho chúng ta biết tình thương của Ba Ngôi Thiên Chúa là vĩ đại dường bao qua cái chết chuộc tội. Người đã mở ra cho chúng ta một cõi sống đời đời bình an, hạnh phúc, đó là sống trong tình yêu của Thiên Chúa, sống trong Nước Thiên Chúa. Vì thế, Chúa Cha yêu thương, tín nhiệm, và trao mọi quyền năng của Cha, vào trong tay Người, để ai tin vào Người, thì Người ban cho họ quyền làm con Thiên Chúa và sẽ được sống đời đời.

Là Ki-tô hữu công giáo, những người đã tuyên xưng Đức Tin vào Thiên Chúa trong Chúa Giê-su, thì hẳn là, mỗi chúng ta có được một bảo đảm về sự sống đời đời. Nhưng điều quan trọng không phải là chỉ tuyên xưng niềm tin, mà phải sống niềm tin ấy giữa trần gian này, trên hành trình về cõi đời đời.

Việc làm của Đức Tin phải là tuân phục thánh ý Chúa, là tín thác hoàn toàn vào Chúa, là để linh hồn, thân xác thuộc về Chúa. Việc làm của Đức Tin còn là phải thực thi điều Chúa muốn là sống tình bác ái với mọi người. Nói cách khác, sống niềm tin vào Thiên Chúa trong Đức Giê-su Ki-tô, là sống như Đức Giê-su Ki-tô đã sống: Hiền lành, khiêm nhường, hiến thân, phục vụ, khoan dung, tha thứ... Tất cả mọi ý nghĩ, lời nói, hành vi đều phát xuất bởi một tình yêu cho đi, vì hạnh phúc của tha nhân.

Ước gì, việc thực hành Đức Ái, là bản xét mình của mỗi người, của mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn, về đời sống đức tin. Đức tin không chỉ dừng lại ở lời tuyên xưng “tôi tin”, mà còn phải thể hiện ra trong đời sống: Sống như Chúa Giê-su đã sống!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin vào Chúa Giê-su, luôn yêu thương, và hy sinh cho nhau như Chúa đã yêu. Amen.

29/4 THỨ SÁU TUẦN 2 PHỤC SINH.

Cv 5,34-42; Ga 6,1-15.

BỀ TẮM BÁNH ĐỒI MÌNH RA...

“Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn, ai muốn bao nhiêu tùy thích”.

Chúa Giê-su làm nhiều phép lạ và đám đông dân chúng theo Người. Có thể là, họ theo vì hiếu kỳ, vì ngưỡng mộ, vì muốn xin điều gì...nhưng cũng có thể họ theo vì sự thôi thúc thâm lặng của Chúa Thánh Thần, làm họ khát khao điều công chính.

Thấy họ say mê theo Người, quên cả chuyện ăn uống, Chúa Giê-su đã làm phép lạ bánh hóa ra nhiều và phân phát cho họ ăn no tùy thích. Họ kính phục phép lạ người làm, và nói: *“Thật ông này là Đấng Tiên tri phải đến trong thế gian”.*

Chúa Giê-su biết, họ đang nghĩ về một Giê-su sẽ đến cứu dân họ thoát ách nô lệ của đế quốc, cho họ ấm no; họ chưa hiểu rằng “em bé bằng lòng trao năm chiếc bánh và hai con cá để hoá ra nhiều” là hình ảnh một Giê-su sẽ hiến dâng thịt máu mình mà nuôi sống nhân loại trên hành trình về quê hương vĩnh cửu.

Vâng, không phải mới hôm qua, hôm nay mà thời nào cũng thế, lòng con người luôn hướng về cuộc sống vật chất, phàm tục. Bao lâu còn trong cái thân xác hư hèn này, thì con người vẫn mãi còn hướng về những chuyện hư hèn, chóng vánh, mà tưởng lầm là hạnh phúc thiên thu. Chỉ khi nào con người vượt qua được cái giới hạn hư hèn ấy bằng cách buông bỏ sự nô lệ vật chất, con người mới có thể vươn tới Thiên Chúa, chạm được vào thực tại siêu nhiên thanh thoát, vững bền.

Chúa Giê-su đã ban chính Thịt Máu Người, để dưỡng nuôi con người. Ước gì các gia đình yêu mến, khát khao và rước lấy Thánh Thể Chúa với lòng cảm tạ tình yêu vô biên của Chúa, đồng thời, luôn sẵn sàng bề tấm bánh đời mình ra, mà nuôi nhau, mà sẻ chia cho mọi người, nhất là những người đau khổ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình được mừng vui bình an hạnh phúc, nhờ sống Lời Chúa Giê-su và Thánh Thể Người. Amen

30/4 THỨ BẢY TUẦN 2 PHỤC SINH.

Cv 6,1-7; Ga 6,16-21.

“CÓ THẦY ĐÂY, ĐỪNG SỢ”

“Họ thấy Chúa Giêsu đi trên mặt biển”

Có quá nhiều nỗi sợ hãi trong đời sống. Nỗi sợ nào cũng như những cơn cuồng phong muốn cuốn thuyền đời ta đi. Nỗi sợ nào cũng như cơn sóng va đập và muốn nhận chìm thuyền đời ta vào lòng biển. Nỗi sợ nào cũng làm ta kinh hãi, bất an, có khi còn làm cho ta tàn tạ dung nhan trước ngày cùng tận.

Đối với các Ki-tô hữu công giáo, thì nỗi sợ nào cũng là một thách đố lớn đối với đức tin của chúng ta. Sợ đói nghèo, sợ nợ nần, sợ bệnh tật, sợ chết, đã đành, còn có cả chuyện sợ xấu xí, sợ chê bai, sợ sỉ nhục, sợ thua kém, sợ bị khinh bỉ, sợ mất lòng xếp, sợ mất việc... nhưng có một điều đáng sợ nhất: sợ tội, sợ mất lòng Chúa, thì có vẻ như chúng ta lại không lấy làm điều. Nên nhớ rằng: không gì đáng sợ hơn là sợ mất người yêu vĩ đại và thủy chung nhất, là chính Chúa của chúng ta.

Lời Chúa: *“Có Thầy đây, đừng sợ”*, sẽ làm cho chúng ta tin tưởng vào Thiên Chúa trong Đức Giê-su Ki-tô, Đáng có quyền, và có ước muốn ban bình an cho ta trong cuộc đời. Chúa muốn chúng ta tin tưởng Người luôn hiện diện và can thiệp vào đời sống ta trong mọi tình huống.

Ước gì các gia đình luôn tín thác và kêu cầu Chúa. Xin đừng quá sợ những hiểm nguy bên ngoài, vì có Chúa luôn hộ phù. Hãy biết tránh cho xa điều đáng kinh sợ nhất là phủ nhận sự hiện diện của Chúa, là làm mất lòng Chúa, là vô ơn với tình thương của Chúa, là tội lỗi. Và cả khi phạm tội mất lòng Chúa, thì cũng đừng ngã lòng cậy trông, nhưng hãy sám hối, và tin tưởng lòng thương xót bao dung vô biên của Chúa. Lòng thương xót của Chúa lớn hơn tội lỗi. Chúa đến để cứu người tội lỗi. Các gia đình hãy luôn nghe Chúa nói: *“Có Thầy đây, đừng sợ”*.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tín thác hoàn toàn vào Chúa, và sống công chính dưới ánh mắt Chúa yêu thương. Amen.

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 4 – 2022***